

רע"פ 7561/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 7561/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 64496-05-23 מיום 18.9.2023 שניתן על ידי השופטת ד' מרשק מרומ, השופט העמית י' צלקובניק והשופט ע' דרויאן-גמליאל; בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר

בשם המבקש: עו"ד דן בוקר

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ד' מרשק מרומ, השופט עמית י' צלקובניק והשופט ע' דרויאן-גמליאל) ב-עפ"ג 64496-05-23 מיום 18.9.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (השופטת ר' גלט) ב-ת"פ 24255-05-20 מיום 24.4.2023.

2. כעולה מכתב האישום המתוקן שהוגש בענייני, במועד הרלוונטי היו המבקש והמתלוננת גרושים זה מזו ולהם שבעה ילדים משותפים. המתלוננת התגוררה בדירה הממוקמת בקומה שמעל לדירתו של המבקש. ביום 8.4.2020, בסמוך לשעה 23:30, המבקש נכנס לדירת המתלוננת, ולאחר שסיימה לשוחח עם אדם בשם ל' ד' (להלן: ל') על ענייני עבודה, לקח ממנה את הטלפון הנייד, ואמר לה שתכין את חפציה וכי בכונתו להחזירה מחר לשטחים. למחרת, בשעה 7:30 לערך, שאל המבקש את המתלוננת אם ארזה את כל בגדיה וזו ביקשה ממנו שיארגן רכב על מנת שיסיעה. בהמשך, בעוד שהמבקש אוזח בטלפון הנייד שלו, אמר לה: "תגידי כי הנושא של הגירושים הוא שקר, תגידי שאת שוכבת איתי ועושה לי דברים", כשהוא מבהיר לה שהוא מקליט אותה ושכונתו להשמיע את הדברים לאחיה אשר יהרגו אותה.

עמוד 1

המבקש והמתלוננת עלו לקומה שמעל, או אז המבקש נטל חפץ, שטיבו אינו ידוע במדויק, הצמידו לראשה של המתלוננת ואמר לה: "אני אהרוג אותך אם לא תעשי מה שאני אומר לך, את תגידי להורים שלך שאת שוכבת איתי עד עכשיו, וששכבת עם ל". בעקבות כך המתלוננת התעלפה. בהמשך היום, המבקש אמר לל' דברים בוטים על אודות המתלוננת, כאשר הלה התקשר אליו. כמו כן, המבקש אמר למתלוננת כי "יש שתי אפשרויות, או שאני אהרוג אותך או שאני אשכור מישהו להרוג אותך". בעקבות האירוע, המתלוננת וילדיה עברו להתגורר במקלט לנשים נפגעות אלימות. בגין מעשים אלו, יוחסה למבקש עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו המבקש חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע והתבקש תסקיר מבחן בעניינו. הסדר זה לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש עולה, כי הלה התקשה לקבל אחריות על מעשיו, תוך שנקט בגישה "מצמצמת ומעוותת" בדבר עובדות כתב האישום המתוקן. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, אישה חסרת מעמד בארץ, אשר שוהה באישורים המתחדשים מדי שנה ונתמכת כלכלית על ידי המבקש, וזו מסרה כי לאורך השנים חוותה בעיקר אלימות נפשית ורגשית מצד המבקש. שירות המבחן התרשם שקיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה של המבקש כלפי המתלוננת ומשכך נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

5. במהלך הדיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 2.3.2023, בא-כוח המבקש ביקש להשית עליו של"צ, מאסר על תנאי, חתימה על התחייבות ופיצוי. זאת, בהתחשב בכך שהמבקש הוא אדם מבוגר, ללא עבר פלילי, וכי בסופו של יום הוא לקח אחריות על מעשיו והורשע בעבירה אחת של איומים. המבקש עצמו הביע צער על אשר ארע, הוסיף כי יש לו ילדים שברצונו לפרנס בכבוד, וכי הוא והמתלוננת חולקים בית משותף וחיים "בשלווה", כלשונו, מעל לשנתיים.

6. מנגד, המשיבה, בשל אי לקיחת אחריות, העדר אופק שיקומי ונוכח אופי איומים שכללו שימוש בחפץ, ביקשה להשית על המבקש עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלוננת.

7. בית משפט השלום התחשב בגזר דינו, בין היתר, בהודיית המבקש במהלך שמיעת ההוכחות, ובכך שחסך את העדת המתלוננת וכן זמן שיפוטי. בנוסף קבע, לנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, כי בהעדר כל טיפול, ובעת שקיים סיכון גבוה להישנות העבירות, יש לגזור את עונשו של המבקש על פי עקרון ההלימה. על כן, נקבע כי לא ניתן לקבל אתהבקשה להטלת של"צ ומבחן, שעה ששירות המבחן כלל לא המליץ על רכיבי ענישה אלה, תוך שהוסף כי המבקש לא נטל אחריות לביצוע העבירה חרף הודייתו בבית המשפט. יחד עם זאת, בית המשפט נמנע מפסיקת פיצוי למתלוננת, מאחר שהמבקש תומך כלכלית בה ובילדיהם.

8. לאור האמור לעיל, הושתו על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת איומים, למשך שנתיים; פיצוי בסך 2,500 ש"ח לעד התביעה ל"; וכן התחייבות בסך 5,000 ש"ח להימנע מעבירת איומים למשך שנתיים.

9. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שהודגש כי מדובר "ברף איומים גבוה במיוחד". בדומה לבית

משפט השלום, בית המשפט המחוזי עמד על כך שאמנם מדובר בעבירה אחת של אימים, אך זו כוללת רצף של אמירות קונקרטיות, כאשר הרף הגבוה של האימים התבטא בכך שהמתלוננת התעלפה כתוצאה מאימו של המבקש. המתלוננת, כאמור, אף עברה עם ילדיה למקלט לנשים נפגעות אלימות. עוד צוין, כי למרות שהמבקש פנה לטיפול פרטי, אין במספר פגישות עם פסיכולוג כדי לשנות את תוצאת גזר הדין, ודאי לא לבסס סטייה מטעמי שיקום.

9. מכאן הבקשה שלפניי.

עניינה של הבקשה להקל בעונשו של המבקש באופן שחלף רכיב המאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, יושת על המבקש עונש של של"צ. המבקש טוען, בין היתר, כיגזר דינו של בית משפט השלום מחמיר עמו יתר על המידה, בשל כך שהושפע מראיות להן נחשף במסגרת פרשת התביעה בלבד, אשר לא התבררו עד תום במהלך דיון ההוכחות, ואשר "זולגות" מחוץ למסגרתו של כתב האישום המתוקן, בו הודה. נוסף לכך, נטען כי נפלו כשלים ופגמים בעריכת כתב האישום המתוקן, דבר שיצר קושי לאבחן איזו עבירת אימים מיוחסת למבקש. עוד הוסיף, כי בית משפט השלום שגה עת קבע כי מסוכנותו גבוהה, מה גם שלא נתן את הדעת לכך שהמבקש שב והביע צער.

10. לאחר שעיינתי בבקשה אני סבור כי דינה להידחות.הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" שמורה למקרים חריגים בלבד, החורגים מענייני הפרטי של המבקש ומעוררים סוגיה משפטית עקרונית רחבת היקף, או כאשר נגרם למבקש אי צדק קיצוני או עיוות דין (רע"פ 5877/22 אלקיס נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.10.2022)). זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 6521/23 חוצ'נסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.9.2023)).

11. הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אמות המידה האמורות. טענותיו של המבקש, אשר הועלו בפניי, ואשר נדונו לעומקן בפני בית המשפט המחוזי ונדחו, אינן מעלות כל סוגיה עקרונית, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה. המבקש הודה בכתב האישום המתוקן בעבירת אימים שבעקבותיהן עברו המתלוננת וילדיה למקלט לנשים נפגעות אלימות- מה שמעיד על חומרת מעשיו. בנסיבות אלה, אין מדובר בעיוות דין.

12. בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות נגד נשים מצד בן זוגם (ראו: רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.3.2023)). ענישה מחמירה זו משקפת את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות מצד בן זוגן, ויש בה כדי להגן עליהן מפני המשך ביצוען של עבירות מסוג זה. כפי שהתבטאתי בעבר, ניסיון החיים מלמד שכאשר גבר נוהג באלימות כלפי בתזוגו בהווה או בעבר, אירוע אלימות ברף הנמוך יכולהוות סמן מקדים לאירוע אלימות חמור שעלול להגיע עד כדי רצח (ראו: שם, בפסקה 15).

13. בנסיבות העניין, לא ניתן לומר כי העונש שהוטל על המבקש הוא חמור במיוחד, ומכל מקום כפי שציינתי לעיל, הבקשה אינה באה בגדרי התנאים לקבלת רשות ערעור ומשכך הבקשה נדחית. בנסיבות אלה, מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ד' בחשוון התשפ"ד (19.10.2023).

שופט
עמוד 3
